

U s t a w a

z dnia 18 października 1921 r.

zmieniająca ustawę z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. Ust. Rz. P. № 67 poz. 406).

Art. 1. W art. 10 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. Ust. Rz. P. № 67 poz. 406) zdanie końcowe „sąd zaś zawiadomi osobę, która podanie w myśl art. 1 wniosła” zastępuje się słowami: „który postąpi w myśl art. 6”.

Art. 2. Art. 13 powyższej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:
„Ustawa niniejsza nie dotyczy:

- 1) biletów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;
- 2) banknotów oraz podobnych tytułów na okaziciela, wypuszczonych przez Państwo, lub przez upoważnione do tego instytucje; tytuły te oznaczy Minister Skarbu rozporządzeniami, ogłaszanymi w Dzienniku Ustaw;
- 3) biletów loteryjnych, kolejowych, znaków opłaty i t. p.;
- 4) kuponów od tytułów na okaziciela, przez Państwo wypuszczonych, od listów zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem, od listów zastawnych Towarzystw Kredytowych Miejskich oraz od obligacji miast na obszarze b. Królestwa Polskiego”.

Art. 3. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski